

træde i Kraft 1ste Januar 1898. Dette vil være umuligt for vort Bedkommende, hvis vi ikke saa Loven gennemført i denne Session. Jeg vilde altsaa meget beklage, om Forslaget skulde blive sendt i Udvalg med den Følge, at Lovforslaget ikke bliver forbiget i denne Samling, hvad man vel kan frygte for. Staar man først paa det Standpunkt, at det er af Interesse og særlig af Interesse for Handelsstanden, for Bankierfirmaer og for andre handlende, her at faa en ensartet Lovgivning med de andre Stater, er det en Selsfølge, at man maa vise megen Fornægtelse med Hensyn til at fordrø Forandringer. Jeg er overbevist om, at vistnok den ærede første Taler (C. Hage) for sit Bedkommende paa nogle Punkter kunde ønske Lovforslaget anderledes, men han har fundet, at det nævnte Hensyn maatte være saa overvejende, at man maatte tage det saaledes som det er. Det er naturligvis ikke udelukket, at der kan blive Tale om enkelte Smaaforandringer hist og her, men jeg antager egentlig ikke, at de vilde kunne være af væsentlig anden Bestaafenhed, end at de godt kunde ske, uden at Forslaget derfor gaar i Udvalg, særlig naar man kunde betage enkelte Medlemmer den Vngstselighed, som fra deres Side er kommen til Orde her i Dag. — En æret Taler fremhævede, at Sagen havde Betydning for Statskassen. Denne Betydning er upaatvivlelig overordentlig lille, idet der nemlig nu i det langt overvejende Antal Tilfælde ikke bruges stemplet Papir til Anvisninger. Der bruges ikke stemplet Papir til deres Udfærdigelse, og hvad angaar Endossamenterne, behøves det stemplede Papir ikke for den langt overvejende Del af de Anvisninger, som cirkulere, nemlig for de Anvisninger, som ere stilede paa Nationalbanken og de andre Banker, Sparekasser o. s. v., som i meget stort Omfang i Henhold til den Finansministeriet ved Lov givne Bemyndigelse kunne faa Tilfærdigelse til at udbetale efter Anvisninger, skønt disse ere endosserede uden Stempel. Der bliver ordentligvis kun de private Anvisninger tilbage, og disse ere upaatvivleligt kun et meget ringe Antal af de Anvisninger, som cirkulere. Det er altsaa den Fordel, der skal gives de private Anvisninger, som faa Betydning for Statskassen, og den er stket for i det hele taget at stille disse Anvisninger Klasse med Checks. Sagen er jo den, at denne Benævnelse: Checks har slet ikke nogen Betydning for os. I det oprindelige Lovforslag fandtes de heller ikke nævnte, men forskellige andre Lande have dem, og i Norge og Sverige satte man Pris paa at faa dem ind i Loven, grundet paa,

at man der ikke har den samme — ja, jeg vil ikke sige: Lovgivning som vi, thi vi have ikke nogen Lovgivning, men den samme — Praksis, som vi have. De Retsregler, der gennem Praksis have udviklet sig i Norge og Sverige, ere saa forskellige fra dem, der have udviklet sig hos os med Hensyn til Anvisninger, at man der har ønsket at bevare denne Forskel. Hos os saar Checkbenævnelsen i Virkeligheden ikke nogen nævneværdig Betydning. Det er saa heldigt, at de detaillerede Regler, som her gives for Checks, i Virkeligheden ikke afvige væsentligt fra, hvad Praksis har accepteret, undtagen for saa vidt man giver en hel Mængde positive Detailbestemmelser, tagne fra Vekselloven, saaledes med Hensyn til Fristen osv. Naar §§ 16 og 17, som ere særlige for det danske Lovforslag, give Bestemmelse om, at de øvrige Regler, som findes i Lovforslaget, skulle være anvendelige paa Anvisninger, som ikke kaldes Checks, er det i Overensstemmelse med, hvad der nu er antaget i Praksis og ved Domstolene, og tager tillige de væsentlige Momenter, som overhovedet have Interesse, fra Checks, deriblandt ogsaa den lille økonomiske Fordel, som Frilagelsen, for i visse Tilfælde at bruge Stempelpapir, er. Naar derfor det ærede Medlem foruden Betydningen for Statskassen, som jeg mener at have paavist ikke har stort at sige, nævnte Betydningen for de private, er det min Overbevisning, at den private Mand ikke paa nogen Maade vil mærke nogen Ulempe. Tværtimod, Lovforslaget giver paa enkelte Punkter, hvor det ikke var muligt for Praksis at uddanne faste Regler, f. Eks. med Hensyn til Fristen og deslige, den Fordel, at disse blive staaende fast. Hvad saa angaar Banker og Bankinstitutter, vil Lovforslaget utvivlsomt i det store og hele være stemmende med deres Interesser. Det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (M. S. Larsen) henviste til det, der anførtes af den ærede første Taler (C. Hage) med Hensyn til Formene. Ja, ganske vist, Formen kunde være noget anderledes, men det er dog saa, at Lovgivere bære sig ad ganske paa samme Maade som private Folk: Undertiden udtrykker man sig noget kortere end man skulde, naar man vil udtrykke sig eksakt. Det har i Virkeligheden ikke stort at sige, om Lovgivningen saaledes bruger kortere Udtalelser paa samme Maade som private, naar blot Meningen er selvstændig klar. Hvad særlig angaar § 1, kan der ikke være nogen Tvivl om, at om end Reglerne i sproglig Henseende kunde være udtrykte mere nøjagtigt, ere de tydelige og klare, og jeg tror, at det i det hele er noget, som udmærker Lov-